

σμένους! Θεσσ. (Κανάλ.) Γρούμπιασα απάν' 'ς τ' αλέτρ' Στερελλ. (Φθιώτ. Φωκ.) Γρουμπιάδ' καμ' απ' τού κρύου σήμωρα αυτόθ. Γκρούμπιασι' ν' π' τὰ βάσανα κι τ'ς ἀρρώστιες Μακεδ. (Γαλάτ.) Πιρπατάει γκρουμπιάζοντας Μακεδ. (Πεντάλοφ.) Τί γρούμπιασις ἔτισ'; Στερελλ. (Υπάτ.) Αὐτὸς εἶνι γρουμπιασμένους Στερελλ. (Περίστ.) Συνών. γ ο μ π ι ά ζ ω, κ α μ π ο υ ρ ι ά ζ ω.

γρουμπιάρης ἐπίθ. ἐνιαχ. γρουμπιάρ'ς Εὐβ. (Λιχάς) Στερελλ. (Περίστ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ ρ ο υ μ π ὶ ὁ ς καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ι ά ρ η ς.

Κυφός, κ α μ π ο ὄ ρ η ς ἔνθ' ἄν.: Αὐτὸς εἶνι γρουμπιάρ'ς Εὐβ. (Λιχάς) Ἐχ' τρία πιδιά γρουμπιάρ'κα Στερελλ. (Περίστ.) Συνών. γ ο μ π ι ά ρ η ς, γ ο μ π ι λ ο ς, γ ὁ μ π ι ο ς, γ ο μ π ι τ η ς, γ ὁ μ π ο ς 1, γ ο μ π ο υ λ ὁ ς, γ ρ ο υ μ π ὶ ὁ ς, κ α μ π ο ὄ ρ η ς.

γρούμπιασμα τό, Στερελλ. (Φθιώτ. Φωκ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γ ρ ο υ μ π ι ά ζ ω.

Κύφωσις, κύρτωσις ἔνθ' ἄν.

γρουμπίνα ἡ, Στερελλ. (Περίστ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ ρ ο υ μ π ὶ ὁ ς.

Εἰς τὴν συνθηματικὴν γλῶσσαν τῶν ἐπαιτῶν, ἡ σύζυγος τοῦ κομμουνιστοῦ. β) Ἡ κομμουνίστρια.

γρουμπόπουλο τό ἀμάρτ. γρουμπόπ'λου Στερελλ. (Περίστ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ ρ ο υ μ π ὶ ὁ ς καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -π ο υ λ ο.

Εἰς τὴν συνθηματικὴν γλῶσσαν τῶν ἐπαιτῶν, τὸ παιδί τοῦ κομμουνιστοῦ. β) Ὁ μικρὸς κομμουνιστής.

γρουμπός ἐπίθ. γρουπός Μακεδ. (Δεσκάτ.) γκρουμπός Ἡπ. (Ζαγόρ. κ.ά.) Θεσσ. (Πήλ.) Μακεδ. (Βλάστ. Βογατσ. Βόιον Γαλατ. Δεσκάτ. Πελεκᾶν.) σγκρουμπός Χ. Χρηστοβασ., Διηγ. στάνης, 17 σγκρυβός Ἡπ. (Ἰωάνν. κ.ά.) γρουμπός Εὐβ. (Ἀνδρων. Στρόπον.) Θεσσ. Πελοπ. (Γορτυν. Σιβ.) Στερελλ. (Γραν. Ναύπακτ. Παρνασσ. Περίστ. Τριχων. Φθιώτ. Φωκ.) σγουρουμπός Ἡπ. σγκρουμπός Ἡπ. (Ἄρτ.) γκρούμπας Ἡπ. Θεσσ. Μακεδ. (Δεσκάτ.) γρούμπας Ἡπ. (Ραδοβύζ.)

Ἐκ τοῦ ἀρχ. ἐπιθ. γ ρ υ π ὶ ὁ ς.

Κυφός, κυρτός, καμπούρης ἔνθ' ἄν.: Εἶνι γκρουμπός αὐτὸς κι δὲν τὸν θέλω γι' ἄντρα Ἡπ. (Ζαγόρ.) Εἶνι γρουμπός οὐ καφάρδος Στερελλ. (Γραν.) Οὐ γρουμπός εἶνι οὐλου σκυφτὰ Εὐβ. (Στρόπον.) Ἄσ' του λεύτιρου τοῦ κουρμί σ', ἔτισ' γρουμπός, φαίνεισι σὰ γέρονες αὐτόθ. Δυὸ γερόντους ποὺ κρατοῦσαν ὁ καθένας ἀπὸ ἓνα χοντρὸ ραβδί καὶ στήριζαν ἀπάνω τὸ σγκρυμπὸ κορμί τους Χ. Χρηστοβασ., ἔνθ' ἄν. Καλὸ εἶναι αὐτὸ τὸ γομάρ', μὰ ὀλίγο γκρυμπὸ Μακεδ. (Βογατσ.) Ἡ ραχιά τ' βοιιδιού ἔν' γρουμπή Στερελλ. (Φθιώτ. Φωκ.) || Αἰνίγμ. Νιὸς γρουμπός, γέρος παλληκᾶρι (τὸ φυτὸν πτέρις, κοινῶς φτέρη) Πελοπ. (Γορτυν.) Φούντά 'μαν νιός, ἤμαν γρουμπός, 'φούντα γέρασα, ἴσιασα (Συνών. μετὸ προηγούμε.) Θεσσ. Συνών. γ ο μ π ι ά ρ η ς, γ ο μ π ι λ ο ς, γ ὁ μ π ι ο ς, γ ο μ π ι τ η ς, γ ὁ μ π ο ς, γ ο μ π ο υ λ ὁ ς, γ ρ ο υ μ π ι ά ρ η ς, κ α μ π ο ὄ ρ η ς. β) Εἰς τὴν συνθηματικὴν γλῶσσαν τῶν ἐπαιτῶν, ὁ κομμουνιστής

Στερελλ. (Περίστ.): Οὐ γκόντ'ς γκλαβίζ' γρουμπός (γκόντ'ς = ὁ κύριος, τὸ ἀφεντικόν).

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. Γρυβὸ καὶ Γρυπὸ τὸ Ἡπ. (Πέρδικ.)

γρουμπούλης ἐπίθ. ἐνιαχ. Θηλ. γρουμπούλα Ἡπ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ ρ ο υ μ π ὶ ὁ ς διὰ τῆς ὑποκορ. καταλ. -ο ὄ λ η ς.

Ὁ ὀλίγον ἢ ἐλαφρῶς κυφὸς ἔνθ' ἄν.

γρουμπώνω ἀμάρτ. γρουμπώνου Εὐβ. (Στρόπον.) γκρουμπώνου Μακεδ. (Δεσκάτ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ ρ ο υ μ π ὶ ὁ ς.

Ἀρπάζω κάποιον ἀπὸ τὸ σβέρκο καὶ τὸν ὑποχρεώνω νὰ σκύψῃ, νὰ καμπουριάσῃ ἔνθ' ἄν.: Τοὺν γρούμπουσι κι χαζίε' νὰ τοὺν σκάσῃ (χαζίε' = παρ' ὀλίγον) Εὐβ. (Στρόπον.) Τοὺν γρούμπουσι κι τοῦ 'δουσι καμπόσις κατακιφαλιές αὐτόθ.

γρούντα ἡ, γκρούντα, Α. Ρουμελ. (Βοδεν.) Θράκ. (Σουφλ.) Μακεδ. (Δαμασκ. Κοζ. Κοντσ. Λιμπίν.) γρούντα Ἀλόνν. Εὐβ. (Ψαχν.) Ἡπ. (Ζαγόρ. κ.ά.) γρούδα Σάμ. γρούδα Ἐρεικ. Ἡπ. (Δωδών. Ζαγόρ. Ἰωάνν. Κουκούλ. Ξηροβούν. Πωγών. κ.ά.) — Ι. Βηλαρ., Ποιήμ., 81 γουρούδα Ἡπ. (Κόνιτς. Παραμυθ.)

Ἐκ τοῦ Σλαβ. *gruda* = σωρός, βῶλος. Ὁ τύπος γ ο υ ρ ο ὄ δ α συνεδέθη πρὸς τὸ τουρκ. *gurur* καὶ ἐτυπώθη ἐκ παραδρομῆς ὡς ἰδιαίτερον λῆμμα.

1) Σφαιρικὸν τεμάχιον τυροῦ ἢ σακχάρεως ἢ ἄλατος κ.τ.δ. ἔνθ' ἄν.: Μιὰ γρούδα τυρὶ Ἡπ. Ἐφαα μιὰ γρούδα τυρὶ καὶ χόρτασα Ἡπ. (Ζαγόρ.) Μέσ' 'ς τ' ἄσκι ἦταν κι κάμπουσις γρουδὶς τυρὶ αὐτόθ. Τό 'βγαλα κι τό 'δουκα μιὰ μιγάλ' γρούδα τυρὶ ἀπὸ τ' ἄσ'κι Ἡπ. (Κουκούλ.) Πηγαίνουν 'ς τὴ βρύσ' κι ρίχνουν ἓνα κόλιαντον κι μιὰ γκρούντα τυρὶ (κόλιαντον = μικρὴ κουλλούρα ψωμιοῦ) Μακεδ. (Κοζ.) || Ποίημ.

Σὲ δέντρο ἀπάνω ὁ κόρακας | ἐκάθησε ἀπετώντας

'ς τὴ μύτη του βαστώντας | μιὰ γρούδα ἀπὸ τυρὶ

Ι. Βηλαρ., ἔνθ' ἄν. Συνών. γ ρ ο μ π ἰ ὁ ς 2, γ ρ ὁ μ π ο ς 2, γ ρ ο μ π ο ὄ λ ι 2. 2) Κόμβος, θρόμβος, βῶλος Ἡπ. (Ζαγόρ. Κουκούλ. κ.ά.): Ἀνακάτιφι καλὰ τοῦ κουρκούτ', γιὰ νὰ μὴ γέρονουν γρουδὶς Ἡπ. (Κουκούλ.) Πβ. γ ρ ο υ ν τ ι ά ζ ω 1. Συνών. γ ρ ο μ π ἰ ὁ ς 1, γ ρ ὁ μ π ο ς 1, γ ρ ο μ π ο ὄ λ ι 1.

3) Μεταφ., πᾶν τὸ ἀμελῶς συνεστραμμένον εἰς σφαιρικὸν σχῆμα Ἐρεικ. κ.ά.: Ἐγίνηκε γρούδα τὸ καπέλο σου (ἔγινε κουβάρι, τσαλακώθηκε πολὺ) Ἐρεικ. β) Ἐπὶ ἐμφύχων, ἀνθρώπων καὶ ζώων, συσφίγγομαι συσπειρούμενος, κ ο υ λ ο υ ρ ι ά ζ ο μ α ι Ἡπ. (Δωδών. Ζαγόρ. Ἰωάνν. Ξηροβούν. Πωγών. κ.ά.) Θράκ. (Σουφλ.): Μαζώθηκε γρούδα 'ς τὸ στρώμα ἀπὸ τὰ ρεματικά - ἀπὸ τὰ γεράματα Ζαγόρ. Τί πλάγιασες ἔτσι γρούδα; Πωγών. Ἡ γάττα κοιμάται γρούδα Ἰωάνν. Μ' ἔμασι γρούδα 'ς τ'ν ἄκρ' Δωδών. || Φρ. Ἐγινε - μαζώθηκε γρούδα (ἐκυρτώθη ὑπὸ τοῦ γήρατος ἢ ἐξ ἄλλης αἰτίας) Ζαγόρ. Συνών. φρ. μ α ζ ε ὕ τ η κ ε κ ο υ β ἄ ρ ι - σ ω ρ ὁ ς. Τὸν ἔφερε γρούδα (=τὸν ἐσκότωσε) Ξηροβούν. Μ' ἔμασις γκρούντα τὴμ ψ'χήμ' (= με ἐστενοχώρησε) Σουφλ.

4) Μακρὰ κόμη ἢ χαίτη, ἀφέλεια, τ ο ὄ φ α μαλλιῶν Ἀλόνν. Εὐβ. (Ψαχν.) Σάμ.: Τί διάλογο τ' ἄφ'σες τὰ μαλλιά σ' ἔτισ' γρούντα; Εὐβ. (Ψαχν.) Ἡ γρούδα αὐτ'νοῦ τ' ἄλογου εἶνι, νὰ μὴ βασκαθῇ, θαῦμα! Σάμ. Θὰ σὶ κόψουν τ'ν ἀφέλεια σ', τ'ν γρούντα σ' Ἀλόνν. Δὲ βᾶς νὰ τ'νὶ κόψ'ς λ'γάδ' αὐτὴν τὴ γρούδα, κι δὲ βουρῶ νὰ σὶ βλέπου πλιά; Σάμ.

